

A bozótharcos

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIII. évfolyam, 35. szám, 2019. augusztus 30.

Kósa Lajos beszél a rádióban, hogy ami Amazóniában van, az nem több, mint bozóttűz. Így, tárgyyszerűen, mint szerelmes csalódás után: szalmaláng csupán. Mégis, mi az, ami lángban áll most már hetek óta, mi az, ami minden épelméjű embert megérint, ha csak egyetlen pillanatra is. Kósa ezt a következőképp látja: „Nem az őserdő ég, mint láthatjuk a képeken, hanem egyébként az a bozótos, ami nem őserdő, de most ez mindegy, a részletekbe nem kell belemenni.” Az ember hallgatja ezt a fejtegetést, és hirtelen nem érti, miért kell egy politikusnak ilyen helyzetekbe keveredni, miért kell olyan kérdésről beszélnie, amihez garantáltan nem ért, de feltehető, hogy érdemi tudomása sincsen róla. Az ország egyik legrégebben aktív közéleti figurája magyarázza nagy nyilvánosság előtt, mi a bozóttűz és mi az őserdőtűz közötti különbség. A nagy kérdéshozzáértők szerint az, hogy Amazónia ökológiai egyensúlya véglegesen megbomlik-e, vagy valamilyen, az eset súlyosságával arányos globális fellépéssel megmenthető-e. Ferenc pápa sem tekinthető tűzszakértőnek, ezért természetes emberi nyugtalansággal beszél a katasztrófáról, amikor kijelenti, „mindannyian aggódunk az Amazóniát sújtó erdőtűzek miatt. Imádkozzunk azért, hogy egyesült erővel mielőbb sikerüljön megfékezni a lángokat.” Miközben a világ számos ismert embere szólal meg aggódón a lehetséges kiváltó okokról, a Fidesz kampányembere bozóttűzezik, sőt, azt is hozzáteszi, hogy meglátása szerint az ellenzék ezzel az üggyel Orbán Viktort akarja lejáratni. Tény, az ellenzék korábban számonkérte Orbánon, hogy a magyar kormány nem írta alá a klímaegyezményt. Megjegyzem, abban az időben nem égtek még a dél-amerikai erdők. Amazónia kétségtelenül a világ aktuálisan nagy katasztrófája, ilyen értelemben Magyarországé is. De Magyarország speciálisan nagy tragédiája - ami csakis a miénk -, hogy miként kerülhet egy ország olyan helyzetbe, hogy három évtizede Kósa Lajost hallgatja. És persze, az eszmetársait is, de maradnék Kósánál. A mi Amazóniánk. Közel járok az igazsághoz, ha azt mondom, életemben nem hallottam még értelmesen beszélni. Ám csakis azért mondhatja határtalan zagyvaságait, mert a választópolgár bizalmat szavaz neki és pártjának, olyannyira, hogy az őszi helyhatósági választásokon ő vezeti a kormánypárt kampányát. Amikor tehát esetlenségén derülünk, vagy hetykén odavetett butaságain dühöngünk, akkor ne legyen kétség, magunkon derülünk, és magunkon dühöngünk.